

17-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Святого апостола Якова Алфеевого

Тропар (глас 8): З висоти зійшов Ти, Милосердний, і триденне погребення прийняв Ти, щоб нас звільнити від страждань. Життя і воскресіння наше, Господи, слава Тобі!

Тропар (глас 3): Апостоле святий Якове, моли милостивого Бога, щоб відпущення прогрішень подав душам нашим.

Кондак (глас 8): Коли Ти воскрес із гробу, то й померлих підняв, і Адама воскресив; радіє Єва воскресінням Твоїм і кінці світу прославляють Твоє з мертвих воскресіння, Багатомилостивий.

Слава:

Кондак (глас 2): Того, що твердо в душі благочестивих догмати мудрости вложив, похвалами всі звеличаймо Якова благовісника, бо він предстоїть владичньому престолові слави і з усіма ангелами радується, молячися неустанно за всіх нас.

І нині:

Богородичний (глас 8): Тобі вибраній Владарці, подячні пісні перемоги співаємо ми, врятовані від лиха, слуги Твої, Богородице. Ти, що маєш силу нездоланну, захорони нас від усяких бід, щоб звати нам: Радуйся, Невісто, Діво чистая!

Прокімен (глас 8): Помоліться і хвалу віддайте Господеві, Богу нашому (Пс 75,12).

Стих: Відомий Бог у Юдеї, в Ізраїлі велике ім'я Його (Пс 75,2).

Прокімен (глас 8): На всю землю вийшло вістуння їх і до кінців вселенної

Апостол: (2Кр 6,16-7,1) (Неділя)

Браття, ми бо храм Бога живого, як сам Бог сказав був: «Я поселюся в них, і (посеред них) буду ходити. Буду їхнім Богом, вони ж будуть моїм народом. Тож вийдіть з-поміж них і відлучіться, – каже Господь. Нечистого не дотикайтесь, і я вас прийму. Я буду вам Отцем, ви ж будете мені синами та дочками – каже Господь Вседержитель.» Маючи ж такі обітниці, о любі, очистьмо себе від усякої скверни тіла і духа, довершуючи наше освячення в Божому острасі.

Апостол: (1Кр 4,9-16): (апостола)

Браття, мені бо так здається, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, й ангелам, і людям. Ми нерозумні Христа ради, ви ж у Христі розумні; ми немічні, ви ж – мічні; ми славні, ми ж без чести. До сього часу ми голодуємо і спрагли і нагі; нас б'ють, і ми скитаємось. Ми трудимося, працюючи власними руками; нас ображають, а ми благословляємо; нас гонять, а ми терпимо; нас ганьблять, а ми з любов'ю відзиваємось; ми мов те сміття світу стали, покидьки всіх аж досі. Не щоб осоромити вас я це пишу, але щоб

як дітей моїх улюблених навести на розум. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, та батьків не багато; бо я вас породив через Євангелію в Христі Ісусі. Отож благаю вас: Будьте моїми послідовниками.

Алилуя (глас 8): Прийдіте, радісно заспіваймо Господеві, воскликнім Богу, Спасителеві нашому (Пс 94,1).

Стих: Прийдімо з похвалами перед обличчя Його, і псалмами воскликнім Йому (Пс 94,2).

Алилуя (глас 1): Ісповідять небеса чуда твої, Господи, і істину твою в церкві святих (Пс 88,6).

Євангеліє: (Мт 15,21-28) (Неділя): *Того часу ввійшов Ісус у сторони тирські та сидонські. Коли це жінка ханаанянка вийшла з цих околиць і почала кричати: “Змилуйся надо мною, Господи, Сину Давида! Біс мучить мою дочку страшенно.” Він же не озвався до неї і словом. Тут приступили його учні й почали його просити: “Відпусти її, бо вона кричить за нами.” А він у відповідь промовив: “Я посланий лише до загинувших овець дому Ізраїля.” Та ж підійшла і, вклонившись йому в ноги, каже: “Господи, допоможи мені!” Він відповів їй: “Не личить брати хліб у дітей і кидати щенятам.” А вона каже: “Так, Господи! Але й щенята їдять кришки, що падають зо столу в панів їхніх.” Тоді відповів їй Ісус: “О жінко, велика твоя віра! Хай тобі буде, як бажаєш.” І видужала її дочка від тієї години.*

Євангеліє: (Лк. 10,16-21) (апостола): *Сказав Господь своїм учням: Хто слухає вас Мене слухає, хто ж погорджує вами погорджує Мною, хто ж погорджує Мною погорджує Тим, Хто послав Мене. А ті Сімдесят повернулися з радістю, кажучи: Господи, навіть демони коряться нам у Ім'я Твоє! Він же промовив до них: Я бачив того сатану, що з неба спадав, немов блискавка. Ось Я владу вам дав наступати на змії та скорпіонів, і на всю силу ворожу, і ніщо вам не зашкодить. Та не тіштеся тим, що вам коряться духи, але тіштеся, що ваші ймення записані в небі! Того часу Ісус звеселився був Духом Святим і промовив: Прославляю Тебе, Отче, Господи неба й землі, що втаїв Ти оце від премудрих і розумних, та його немовлятам відкрив. Так, Отче, бо Тобі так було до вподоби!*

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

Другий: На всю землю вийшло вістуння їх і до кінців вселенної глаголи їх (Пс 18,5). Алилуя (х3).